

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Gospodarcza i Monetarna

2011/0276(COD)

21.3.2012

PROJEKT OPINII

Komisji Gospodarczej i Monetarnej

dla Komisji Rozwoju Regionalnego

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006
(COM(2011)0615 – C7-0335/2011 – 2011/0276(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Nikolaos Chountis

PA_Legam

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

W oparciu o komunikat w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych na lata 2014-2020 oraz na podstawie programu „inteligentnych regulacji” Komisja przyjęła nowe rozporządzenie i proponuje uproszczenie zasad dotyczących funduszy. Ustaliła, że różnorodność i fragmentacja zasad regulujących programy wydatkowania w obecnym okresie programowania są postrzegane jako skomplikowane oraz trudne pod względem realizacji i kontroli. Uważa również, że fundusze zmierzają do uzupełniających się celów, których skuteczność można poprawić dzięki współpracy między nimi, jeżeli będą one podlegać wspólnemu zestawowi podstawowych zasad i przepisów.

Komisja przedstawia wniosek w sprawie rozporządzenia w szczególnych kryzysowych okolicznościach, w których kryzys gospodarczy i finansowy poważnie zaszkodził rozwojowi gospodarczemu wielu państw członkowskich i gwałtownie pogorszył sytuację społeczną. Gospodarka wielu państw członkowskich przeżywa recesję, następuje rozkład tkanki społecznej, a jednocześnie w całej Unii rośnie bezrobocie i ubóstwo.

Sytuacja ta ma ogromne konsekwencje dla wszystkich europejskich regionów, ponieważ nasilają się dotychczasowe nierówności, a zarazem dochodzą do nich nowe zakłócenia równowagi. W tej sytuacji zasadniczego znaczenia nabiera polityka regionalna i polityka spójności.

Kryzys finansowy i rosnąca presja na budżety państw członkowskich powodują ograniczenie krajowych zasobów finansowych niezbędnych do realizacji programów europejskich i publicznych inwestycji infrastrukturalnych. Środki z funduszy stanowią źródło finansowania niezbędne do realizacji programów, gdyż mogą one przyczynić się w znacznej mierze do poprawy sytuacji gospodarczej państw członkowskich dotkniętych kryzysem oraz do niwelowania nierówności społecznych.

Skuteczniejsze i lepsze wykorzystanie środków finansowych oraz zwiększenie elastyczności działań funduszy może potencjalnie przyczynić się do wspierania działań prowadzących gospodarkę na drogę rozwoju i wspierają politykę pełnego zatrudnienia i obniżania bezrobocia.

Sprawozdawca komisji opiniodawczej uważa, że wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów regulujących fundusze zapewniające wsparcie w ramach polityki spójności może pod pewnymi warunkami przyczynić się do poprawy ich skuteczności i do lepszego wykorzystywania środków finansowych.

Wyraża jednakże sprzeciw wobec proponowanego przez Komisję włączenia polityki spójności, jej celów i funduszy do makroekonomicznej strategii Europa 2020. Uważa, że prowadziłoby to do zniekształcenia i osłabienia jej zasadniczej funkcji. Zadaniem polityki spójności jest zapewnianie trwałego i harmonijnego rozwoju państw członkowskich z myślą o prawdziwej spójności społecznej i gospodarczej. Natomiast polityka realizowana dotychczas w ramach strategii Europa 2020 potęguje skutki kryzysu oraz powoduje wzrost nierówności społecznych, bezrobocia i ubóstwa.

Sprawozdawca komisji opiniodawczej odrzuca ponadto wszelkie próby łączenia polityki

spójności i wspierających ją funduszy z paktem stabilności i wzrostu, zarządzaniem gospodarczego i wszelkiego rodzaju porozumieniami gospodarczymi i budżetowymi między państwami członkowskimi. Uważa, że polityka spójności nie powinna wiązać się z możliwością prowadzenia przez państwa członkowskie alternatywnej, antycyklicznej polityczki gospodarczej. Jest zdania, że zasoby finansowe płynące z funduszy do europejskich regionów nie powinny zależeć od przestrzegania warunków makroekonomicznych narzucanych przez politykę gospodarczą Unii. Karanie państw członkowskich nie przyczynia się do wzrostu skuteczności polityki spójności, a ponadto zawieszenie płatności byłoby poważnym ciosem dla otrzymujących pomoc państw członkowskich borykających się z problemami.

Z zadowoleniem przyjmuje propozycję zwiększenia kwoty dofinansowania do 10% państwach członkowskich borykających się z trudnościami budżetowymi. Uważa, że niezwłoczne zwiększenie środków w połączeniu z dostosowywaniem działań funduszy do aktualnej sytuacji pomoże w realizacji programów i będzie prowadziło do trwałego rozwoju i pełnego zatrudnienia.

Jest także zdania, że kwalifikowalność do wsparcia z funduszy powinna zależeć od rzeczywistego rozwoju, a nie tylko od wzrostu gospodarczego, w związku z czym proponuje uzupełnienie wskaźnika OKB innymi wskaźnikami oceniającymi dodatkowe czynniki gospodarcze, społeczne i środowiskowe.

POPRAWKI

Komisja Gospodarcza i Monetarna zwraca się do Komisji Rozwoju Regionalnego, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 3 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3a) Kryzys gospodarczy i finansowy poważnie dotyka państwa członkowskie i ich obywateli i niesie ogromne konsekwencje dla regionów europejskich. Gospodarka wielu państw członkowskich przechodzi recesję, pogarsza się sytuacja społeczna, a równocześnie bezrobocie rośnie do rekordowych poziomów. W konsekwencji powstają nowe nierówności pod względem rozwoju regionów, a zarazem pogłębiają się dotychczasowe. W tej sytuacji polityka spójności nabiera szczególnego znaczenia, gdyż może ona

znacznie przyczynić się do stymulowania gospodarki, sprzyjać trwałemu rozwojowi i zmniejszać nierówności społeczne. Ponieważ w warunkach kryzysu rośnie presja na krajowe zasoby finansowe, fundusze objęte zakresem wspólnych ram strategicznych stanowią źródło finansowania niezbędne do radzenia sobie z konsekwencjami kryzysu. W związku z tym należy zwiększyć elastyczność działań polityki spójności i wprowadzić środki mające na celu większe i lepsze wykorzystanie środków finansowych z funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych.

Or. el

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 3 b preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3b) Polityka spójności, jej cele i fundusze objęte zakresem wspólnych ram strategicznych nie powinny podlegać strategii Europa 2020. Politykę spójności opracowano z myślą o zapewnieniu trwałego i harmonijnego rozwoju państw członkowskich, a nie jako uzupełnienie makroekonomicznej polityki Unii. W związku z tym założenia i działania wprowadzone w ramach strategii Europa 2020 okazały się nieskuteczne jako narzędzie przeciwdziałania kryzysowi, gdyż w praktyce pogłębiają one negatywne skutki oraz powodują wzrost bezrobocia i ubóstwa. Polityka spójności powinna wspierać alternatywną politykę rozwoju zmierzającą do prawdziwej konwergencji i trwałego rozwoju. Działania realizowane w ramach tej polityki powinny propagować solidarność, tworzenie i utrzymywanie miejsc pracy, gwarantować

*usługi publiczne wysokiej jakości,
sprawiedliwość środowiskową oraz
ograniczać ubóstwo i wykluczenie
społeczne.*

Or. el

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 19 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(19) Ustanowienie ścisłych powiązań między polityką spójności a zarządzaniem gospodarczym Unii zagwarantuje, że efektywność wydatków z funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych jest podparta rozsądną polityką gospodarczą, a także, że fundusze objęte zakresem wspólnych ram strategicznych mogą być w razie potrzeby przekierowywane w celu rozwiązania problemów gospodarczych, z którymi boryka się dane państwo. Proces ten musi być stopniowy i zaczynać się od zmian w umowie partnerskiej i programach, aby wspierać realizację zaleceń Rady mających na celu korektę zakłóceń równowagi makroekonomicznej i rozwiązywanie trudności gospodarczych i społecznych. W przypadkach, w których pomimo zwiększonego wykorzystania funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych państwo członkowskie nie podejmie skutecznych działań dotyczących procesu zarządzania gospodarczego, Komisja powinna mieć prawo zawiesić w całości lub części płatności i zobowiązania. Decyzje w sprawie zawieszenia powinny być proporcjonalne i skuteczne, z uwzględnieniem wpływu poszczególnych programów na sytuację gospodarczą i społeczną w danym państwie

skreślony

członkowskim oraz wcześniejszych zmian w umowie partnerskiej. Podejmując decyzję o zawieszeniu, Komisja powinna także przestrzegać zasady równego traktowania państw członkowskich, uwzględniając w szczególności wpływ zawieszenia na gospodarkę danego państwa członkowskiego. Zawieszenia powinny być zniesione, a środki ponownie udostępnione danemu państwu członkowskiemu niezwłocznie po podjęciu przez to państwo członkowskie niezbędnych działań.

Or. el

Uzasadnienie

Odrzucamy tę próbę łączenia polityki spójności, jej celów i funduszy z paktem stabilności i wzrostu, zarządzaniem gospodarczym i wszelkiego rodzaju porozumieniami gospodarczymi i budżetowymi między państwami członkowskimi. Konieczność spełnienia warunków makroekonomicznych jest niezgodna z deklarowaną i rzeczywistą funkcją polityki spójności.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 19 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(19a) Polityki spójności nie należy wiązać z paktem stabilności i wzrostu ani z zaostrzającym go pakietem zarządzania gospodarczego. Ich założenia są niewątpliwie odmienne, a ich cele diametralnie sprzeczne. Funkcją polityki spójności nie jest ani wprowadzenie rygorystycznych warunków makroekonomicznych i budżetowych wprowadzonych przez środki oszczędnościowe, ani karanie państw członkowskich. Polityka spójności ma natomiast na celu niwelowanie i korygowanie zakłóceń równowagi i problemów wynikających z realizacji polityki gospodarki rynkowej w europejskich regionach, przez co ma się

ona przyczyniać do zmniejszania nierówności pod względem rozwoju państw członkowskich i wspierać spójność gospodarczą i społeczną, zmierzając do prawdziwej konwergencji.

Or. el

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 22 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(22a) Zwiększenie do 10% kwoty dofinansowania ze strony funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych w przypadku otrzymujących pomoc gospodarczą państw członkowskich borykających się z problemami budżetowymi, w połączeniu z możliwością zmiany i uaktualnienia programów operacyjnych, jeżeli dane państwo członkowskie lub właściwe organy lokalne i regionalne uznają to za niezbędne, zwiększa elastyczność i potencjalną rolę funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych w stymulowaniu gospodarki państw członkowskich dotkniętych kryzysem i w niwelowaniu nierówności społecznych.

Or. el

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 55 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(55a) Kryzys finansowo-gospodarczy wykazał niedostatki stosowania PKB jako

jedynego wskaźnika kwalifikowalności do uzyskania wsparcia z funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych. Należy lepiej oceniać rzeczywisty rozwój europejskich regionów oraz zdolność danego państwa członkowskiego do wniesienia własnego wkładu w realizację działań, by we właściwszy i sprawiedliwszy sposób przyznawać państwom członkowskim środki finansowe. Dlatego pilną koniecznością jest zastosowanie wskaźników uzupełniających.

Or. el

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 85 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(85) W celu ochrony interesów finansowych Unii oraz zapewnienia środków na rzecz skutecznej realizacji programów powinny istnieć środki umożliwiające zawieszenie przez Komisję płatności na poziomie osi priorytetowej lub programu operacyjnego.

Poprawka

(85) W celu ochrony interesów finansowych Unii oraz zapewnienia środków na rzecz skutecznej realizacji programów powinny istnieć środki umożliwiające zawieszenie przez Komisję płatności na poziomie osi priorytetowej lub programu operacyjnego. ***Decyzje o zawieszeniu płatności nie powinny mieć związku z polityką gospodarczą państw członkowskich, lecz wyłącznie ze stwierdzeniem poważnych naruszeń w systemie zarządzania, kontroli i monitorowania programów oraz z nieprawidłowościami w wydatkowaniu, w odniesieniu do których państwo członkowskie nie wprowadziło środków korygujących.***

Or. el

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 90 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(90) Komisja powinna mieć uprawnienia do przyjmowania, w drodze aktów wykonawczych, w odniesieniu do wszystkich funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych, decyzji zatwierdzających umowy partnerskie, decyzji w sprawie przyznania rezerwy na wykonanie, **decyzji zawieszających płatności w związku z polityką gospodarczą państw członkowskich** oraz – w przypadku umorzenia zobowiązań – decyzji w sprawie zmiany decyzji przyjmujących programy, a także – w odniesieniu do funduszy – decyzji określających regiony i państwa członkowskie spełniające kryteria inwestycji na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, decyzji określających podział rocznych środków na zobowiązania między państwa członkowskie, decyzji określających kwoty, które należy przenieść z przydziału Funduszu Spójności dla każdego państwa członkowskiego na instrument „Łącząc Europę”, decyzji określających kwoty, które należy przenieść z przydziału funduszy strukturalnych dla każdego państwa członkowskiego na instrument „Żywność dla potrzebujących”, decyzji przyjmujących i zmieniających programy operacyjne, decyzji w sprawie dużych projektów, decyzji w sprawie wspólnych planów działania, decyzji zawieszających płatności oraz decyzji w sprawie korekt finansowych.

Poprawka

(90) Komisja powinna mieć uprawnienia do przyjmowania, w drodze aktów wykonawczych, w odniesieniu do wszystkich funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych, decyzji zatwierdzających umowy partnerskie, decyzji w sprawie przyznania rezerwy na wykonanie oraz – w przypadku umorzenia zobowiązań – decyzji w sprawie zmiany decyzji przyjmujących programy, a także – w odniesieniu do funduszy – decyzji określających regiony i państwa członkowskie spełniające kryteria inwestycji na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, decyzji określających podział rocznych środków na zobowiązania między państwa członkowskie, decyzji określających kwoty, które należy przenieść z przydziału Funduszu Spójności dla każdego państwa członkowskiego na instrument „Łącząc Europę”, decyzji określających kwoty, które należy przenieść z przydziału funduszy strukturalnych dla każdego państwa członkowskiego na instrument „Żywność dla potrzebujących”, decyzji przyjmujących i zmieniających programy operacyjne, decyzji w sprawie dużych projektów, decyzji w sprawie wspólnych planów działania, decyzji zawieszających płatności oraz decyzji w sprawie korekt finansowych.

Or. el

Uzasadnienie

Konieczność spełnienia warunków makroekonomicznych jest niezgodna z deklarowaną i

rzeczywistą funkcją polityki spójności. Przepływy środków z funduszy do europejskich regionów nie mogą zatem być wstrzymane w związku z faktem, że państwa członkowskie nie osiągają danych celów makroekonomicznych i budżetowych.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 21

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 21

skreślony

Uwarunkowania związane z koordynacją polityk gospodarczych państw członkowskich

1. Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego o dokonanie przeglądu oraz zaproponowanie zmian do jej umowy partnerskiej i odpowiednich programów, w przypadkach, w których jest to konieczne:

a) w celu wsparcia wykonania zalecenia Rady, skierowanego do danego państwa członkowskiego, i przyjętego zgodnie z art. 121 ust. 2 lub art. 148 ust. 4 Traktatu, bądź w celu wsparcia wdrażania środków skierowanych do danego państwa członkowskiego i przyjętych zgodnie z art. 136 ust. 1 Traktatu;

b) w celu wsparcia wykonania zalecenia Rady skierowanego do danego państwa członkowskiego i przyjętego zgodnie z art. 126 ust. 7 Traktatu;

c) w celu wsparcia wykonania zalecenia Rady skierowanego do danego państwa członkowskiego i przyjętego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr [...] /2011 [w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania], pod warunkiem że zmiany te uznaje się za niezbędny przyczynek do korekty zakłóceń równowagi makroekonomicznej, lub

d) w celu maksymalnego zwiększenia wpływu dostępnych funduszy objętych

zakresem wspólnych ram strategicznych na wzrost gospodarczy i konkurencyjność zgodnie z ust. 4, jeżeli państwo członkowskie spełnia jeden z następujących warunków:

- (i) pomoc finansowa Unii jest udostępniana temu państwu członkowskiemu na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 407/2010;*
- (ii) średnioterminowa pomoc finansowa jest mu udostępniana zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 332/2002;*
- (iii) pomoc finansowa w formie pożyczki w ramach europejskiego mechanizmu stabilności jest mu udostępniana zgodnie z Porozumieniem ustanawiającym europejski mechanizm stabilności.*

2. Państwo członkowskie przedkłada wniosek dotyczący zmiany umowy partnerskiej oraz odnośnych programów w ciągu jednego miesiąca. W razie konieczności Komisja przedstawia uwagi w ciągu jednego miesiąca od złożenia poprawek, w którym to przypadku państwo członkowskie może ponownie złożyć wniosek w ciągu jednego miesiąca.

3. Jeżeli Komisja nie poczyniła uwag lub gdy jej uwagi zostały należycie wzięte pod uwagę, Komisja przyjmuje decyzję w sprawie zatwierdzenia zmian do umowy partnerskiej oraz odpowiednich programów bez zbędnej zwłoki.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli pomoc finansowa jest udostępniana państwu członkowskiemu zgodnie z ust. 1 lit. d) i jest związana z programem dostosowawczym, Komisja może – nie czekając na wniosek od państwa członkowskiego – zmienić umowę partnerską i programy w celu maksymalizacji wpływu dostępnych funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych na wzrost gospodarczy i konkurencyjność. W celu zapewnienia skutecznej realizacji umowy partnerskiej i

odpowiednich programów Komisja angażuje się w ich zarządzanie jak określono w programie dostosowawczym lub w protokole ustaleń podpisanym z danym państwem członkowskim.

5. Jeżeli państwo członkowskie nie odpowie na wezwanie Komisji, o którym mowa w ust. 1, lub nie zareaguje w zadowalający sposób w terminie jednego miesiąca na uwagi Komisji, o których mowa w ust. 2, Komisja może w ciągu trzech miesięcy po przesłaniu swoich uwag przyjąć, w drodze aktów wykonawczych, decyzję zawieszającą w całości lub części płatności w odniesieniu do danych programów.

6. Komisja zawiesza, w drodze aktów wykonawczych, w całości lub części płatności i zobowiązania w odniesieniu do danych programów, jeżeli:

a) Rada zdecyduje, że państwo członkowskie nie przestrzega szczególnych środków określonych przez Radę zgodnie z art. 136 ust. 1 Traktatu;

b) Rada zdecyduje zgodnie z art. 126 ust. 8 lub art. 126 ust. 11 Traktatu, że dane państwo członkowskie nie podjęło skutecznych działań w celu skorygowania nadmiernego deficytu; albo

c) Rada stwierdzi, zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr [...] /2011 [w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania], że w dwóch następujących po sobie przypadkach państwo członkowskie nie przedstawiło wystarczającego planu działań naprawczych lub Rada przyjmie decyzję, w której stwierdza, że dane państwo członkowskie nie zastosowało się do zalecenia, zgodnie z art. 10 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia;

d) Komisja stwierdzi, że państwo członkowskie nie podjęło środków w celu wykonania programu dostosowawczego, o

których mowa w rozporządzeniu Rady (UE) nr 407/2010 lub w rozporządzeniu Rady (WE) nr 332/2002 i w związku z tym postanowi o niezatwierdzeniu wypłaty pomocy finansowej przyznanej temu państwu członkowskiemu; lub

e) Rada dyrektorów europejskiego mechanizmu stabilności stwierdzi, że warunek, pod którym państwu członkowskiemu udzielono pomocy finansowej w formie pożyczki w ramach europejskiego mechanizmu stabilności, nie został spełniony i w związku z tym postanowi o niewypłaceniu wsparcia dotyczącego stabilności, przyznanego temu państwu członkowskiemu.

7. Decydując się na zawieszenie w całości lub części płatności lub zobowiązań zgodnie z, odpowiednio, ust. 5 i 6, Komisja dopilnowuje, aby zawieszenie było proporcjonalne i skuteczne, biorąc pod uwagę sytuację gospodarczą i społeczną danego państwa członkowskiego i z poszanowaniem zasady równego traktowania państw członkowskich, w szczególności biorąc pod uwagę wpływ zawieszenia na gospodarkę danego państwa członkowskiego.

8. Komisja bezzwłocznie znosi zawieszenie płatności i zobowiązań, w przypadku gdy państwo członkowskie zaproponowało zmiany do umowy partnerskiej i odpowiednich programów zgodnie z prośbą Komisji i zmiany te zostały zatwierdzone przez Komisję oraz, w stosownych przypadkach:

a) Rada zdecydowała, że państwo członkowskie przestrzega szczególnych środków określonych przez Radę zgodnie z art. 136 ust. 1 Traktatu;

b) Procedura nadmiernego deficytu zostaje zawieszona zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 lub Rada zdecydowała zgodnie z art. 126 ust. 12 Traktatu o uchyleniu decyzji w sprawie

istnienia nadmiernego deficytu;

c) Rada przyjęła plan działań naprawczych przedstawiony przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr [...] [rozporządzenie w sprawie nadmiernego zakłócenia równowagi] lub zawieszona zostaje procedura dotycząca nadmiernego zakłócenia równowagi zgodnie z art. 10 ust. 5 wspomnianego rozporządzenia, albo Rada zamknęła procedurę dotyczącą nadmiernego zakłócenia równowagi zgodnie z art. 11 wspomnianego rozporządzenia;

d) Komisja stwierdziła, że państwo członkowskie podjęło środki w celu wykonania programu dostosowawczego, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (UE) nr 407/2010 lub w rozporządzeniu Rady (WE) nr 332/2002, a w konsekwencji zdecydowała o zatwierdzeniu wypłaty pomocy finansowej przyznanej temu państwu członkowskiemu;

e) Rada dyrektorów europejskiego mechanizmu stabilności stwierdziła, że warunek, pod którym państwu członkowskiemu udzielono pomocy finansowej w formie pożyczki w ramach europejskiego mechanizmu stabilności, został spełniony i w związku z tym postanowiła o wypłaceniu wsparcia dotyczącego stabilności przyznanego temu państwu członkowskiemu.

Jednocześnie Rada podejmuje decyzję, na podstawie wniosku Komisji, o ponownym ujęciu w budżecie zawieszonych zobowiązań zgodnie z art. 8 rozporządzenia Rady (UE) nr [...] ustanawiającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020.

Or. el

Uzasadnienie

Odrzucamy łączenie polityki spójności i funduszy z paktem stabilności i wzrostu, zarządzaniem gospodarczym i wszelkiego rodzaju porozumieniami gospodarczymi i budżetowymi między państwami członkowskimi. Przepływy środków z funduszy do europejskich regionów nie mogą zatem być wstrzymane w związku z faktem, że państwa członkowskie nie spełniają danych warunków makroekonomicznych i budżetowych. Zadaniem polityki spójności jest zapewnienie trwałego rozwoju i wyeliminowanie nierówności. Zawieszenie płatności dla państw członkowskich borykających się z trudnościami pogorszyłoby ich sytuację.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 22 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Zwiększone płatności okresowe są jak najszybciej oddawane do dyspozycji instytucji zarządzającej i wykorzystywane przy zachowaniu pełnej przejrzystości w celu dokonania wypłat przeznaczonych na realizację programu operacyjnego.

Or. el

Uzasadnienie

Aby sumy finansowania były niezwłocznie i rzeczywiście zwiększane, procedura zwiększonych płatności okresowych musi być jak najmniej czasochłonna, a instytucje zarządzające państw członkowskich przechodzących tymczasowe trudności budżetowe muszą otrzymywać te płatności w jak najkrótszym terminie.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 26 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Z inicjatywy państwa członkowskiego lub Komisji działającej w porozumieniu z zainteresowanym państwem członkowskim, organami lokalnymi i regionalnymi programy operacyjne mogą być poddane powtórnej analizie, a w razie

potrzeby pozostała część programu może zostać poddana przeglądowi, jeżeli zachodzi przynajmniej jeden z następujących przypadków:

a) po zajściu znaczących zmian społeczno-gospodarczych;

b) w celu pełniejszego uwzględnienia lub zmiany podejścia do istotnych zmian w priorytetach unijnych, krajowych lub regionalnych;

c) w razie wystąpienia trudności w realizacji.

Or. el

Uzasadnienie

Na początku art. 26 nowego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów regulujących fundusze powinno się znaleźć formalne odniesienie do możliwości i okoliczności zmiany programów operacyjnych zgodnie z art. 33 rozporządzenia 1083/2006, a ponadto należy stosować obowiązującą procedurę.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 134 – ustęp 1 – litera e)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

e) państwo członkowskie nie podjęło działań określonych w programie operacyjnym odnoszących się do spełnienia uwarunkowań ex ante;

skreślona

Or. el

Uzasadnienie

Komisja powinna mieć możliwość podjęcia decyzji o całkowitym lub częściowym zawieszeniu płatności okresowych tylko z powodu poważnego naruszenia w systemie zarządzania i kontroli lub poważnych nieprawidłowości w wydatkowaniu.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 134 – ustęp 1 – litera f)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

f) istnieją dowody wynikające z oceny wykonania, że w ramach osi priorytetowej nie osiągnięto celów pośrednich określonych w podstawie oceny wykonania;

skreślona

Or. el

Uzasadnienie

Komisja powinna mieć możliwość podjęcia decyzji o całkowitym lub częściowym zawieszeniu płatności okresowych tylko z powodu poważnego naruszenia w systemie zarządzania i kontroli lub poważnych nieprawidłowości w wydatkowaniu.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 134 – ustęp 1 – litera g)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

g) państwo członkowskie nie reaguje lub nie reaguje w zadowalający sposób na podstawie art. 20 ust. 3;

skreślona

Or. el

Uzasadnienie

Komisja powinna mieć możliwość podjęcia decyzji o całkowitym lub częściowym zawieszeniu płatności okresowych tylko z powodu poważnego naruszenia w systemie zarządzania i kontroli lub poważnych nieprawidłowości w wydatkowaniu.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 134 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Komisja może podjąć decyzję, w drodze aktów wykonawczych, o zawieszeniu w całości lub części płatności okresowych po umożliwieniu państwu członkowskiemu zgłoszenia uwag. *skreślona*

Or. el

Uzasadnienie

Komisja powinna mieć możliwość podjęcia decyzji o całkowitym lub częściowym zawieszeniu płatności okresowych tylko z powodu poważnego naruszenia w systemie zarządzania i kontroli lub poważnych nieprawidłowości w wydatkowaniu.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 134 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Komisja znosi zawieszenie w całości lub części płatności okresowych w przypadku gdy państwo członkowskie podjęło niezbędne środki umożliwiające zniesienie zawieszenia. *skreślona*

Or. el

Uzasadnienie

Komisja powinna mieć możliwość podjęcia decyzji o całkowitym lub częściowym zawieszeniu płatności okresowych tylko z powodu poważnego naruszenia w systemie zarządzania i kontroli lub poważnych nieprawidłowości w wydatkowaniu.